

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **D. B.**

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2023 č. j. MSK 150872/2023, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2023 č. j. MSK 150872/2023 (dále „napadené rozhodnutí“), kterým bylo částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 9. 2023 č. j. SMO/590368/23/DSČ/Rez-BS, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti provedeným záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče.

2. V podané žalobě žalobce namítl, že příkazový blok č. S 3336662 ze dne 13. 9. 2022 trpí podstatnou právní vadou, když není způsobilým podkladem pro zápis do bodového hodnocení řidiče, neboť nemohl být podepsán žalobcem. Žalobce dle svého tvrzení nebyl v den a době spáchání přestupku vůbec v Moravskoslezském kraji, nýbrž na opačné straně České republiky, což byl připraven dostatečně důvěryhodně prokázat listinami a dokumenty vyhotovenými orgány státní správy. Jediné, co žalobce žádal po správním orgánu I. stupně, byla lhůta pro dodání těchto dokumentů, neboť si je musel sám nechat vyžádat a převzít osobně. Žádost o prodloužení lhůty mu však byla zamítnuta. Dále žalobce uvedl, že má pochybnosti o tom, že žalovaný dostatečně přezkoumal příkazové bloky, když ignoruje skutečnost, že žalobce předmětný blok nemohl podepsat. Žalobce má za to, že se žalovaný námitkou nepravosti a neexistence podpisu žalobce na příkazovém bloku podrobně nezabýval. Žalobci tak byla ubrána možnost procesní obrany v námitkovém řízení. Žalobce má za to, že žalovaný měl vyslechnout policistu, který pokutový blok vystavil.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že podstatou žalobních námitek je tvrzení, že žalobce nepodepsal příkazový blok ze dne 13. 9. 2022, neboť se v té době nenacházel v Moravskoslezském kraji, a správní orgány tuto jeho námitku dostatečně nevypořádaly. Žalovaný má námitky žalobce za nedůvodné. V prvostupňovém rozhodnutí je vypořádání této námitky na str. 4 a žalovaný toto odůvodnění aproboval. Žalobce teprve čtyři měsíce po podání námitek uvedl prosté tvrzení, že příkazový blok nepodepsal, neboť se na místě přestupku nenacházel, aniž by však uvedl jakoukoliv vlastní konkrétní verzi skutkových okolností. Žalobce po celou dobu řízení vůbec netvrdil, a netvrdí to ani v žalobě, na jakém konkrétním místě se v daném čase nacházel, a dále vůbec nijak nevysvětlil, jak je možné, aby se případná třetí osoba prokazovala jeho doklady (občanským a řidičským průkazem), neuvedl nic o tom, že by tyto doklady ztratil, byly mu odcizeny apod. Žalobce sice uvedl, že má důkazy, že se na místě spáchání přestupku nenacházel, avšak tyto důkazy nepředložil, ani neoznačil. Vzhledem k tomu, že záznam bodů je sankcí *sui generis*, nelze účastníka řízení omezit v právu navrhnout důkazy po celou dobu řízení (např. tím, že by mu správní orgán stanovil lhůtu k činění důkazních návrhů). Žalobce tedy nemohl být na tomto právu nijak zkrácen tím, že mu správní orgán prvního stupně takovou lhůtu nestanovil. Dále se v řízení o námitkách neuplatňuje zásada koncentrace řízení, žalobce měl tedy možnost uplatňovat nové skutečnosti a navrhnout nové důkazy i v odvolacím řízení, ani to však neučinil. Takové důkazy nepředložil ani soudu. Žalovaný se proto domnívá, že tvrzení žalobce je od počátku zcela účelové. Za situace, kdy všechny podpisy na jednotlivých příkazových blocích, jakož i podpisy žalobce na plné moci a poštovní doručence nacházející se ve spise, jsou z laického pohledu stejné a nevzniká pochybnost o tom, že je učinila tatáž osoba, výše uvedené prosté tvrzení žalobce bez dalšího ke zpochybnění pravosti podpisu na příkazovém bloku nepostačuje. K otázce zpochybnění podpisu na příkazovém bloku, který je veřejnou listinou, žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 12. 2022 č. j. 22 A 14/2020-111. Ve zbytku žalovaný zcela odkázal na odůvodnění obou správních rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě 2 měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst.

1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s.

5. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně oznámením ze dne 31. 3. 2023 oznámil žalobci, že ke dni 30. 3. 2023 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Dne 18. 4. 2022 byly správnímu orgánu I. stupně doručeny námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů prostřednictvím veřejné datové sítě (e-mailem), bez použití uznávaného elektronického podpisu. Učiněné podání bylo ve lhůtě písemně potvrzeno prostřednictvím datové schránky zmocněnce. Žalobce žádal o doplnění spisového materiálu o způsobilé podklady, tedy pravomocná rozhodnutí (příkazové bloky). Dále žalobce uvedl, že námitky odůvodní poté, co se seznámí s těmito podklady. Správní orgán I. stupně doložil dokumenty do spisové dokumentace a následně žalobci sdělil, že dne 18. 4. 2023 bylo zahájeno řízení ve věci námitek proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Následně správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, popř. navrhnout jejich doplnění, k čemuž stanovil lhůtu 10 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Usnesení o možnosti vyjádřit se k podkladům bylo žalobci doručeno dne 6. 6. 2023 do datové schránky zmocněnce. Dne 21. 6. 2023 obdržel správní orgán I. stupně od žalobce žádost o prodloužení lhůty pro vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí v řízení o námitkách, a to o 14 dní vzhledem k onemocnění. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 22. 6. 2023 vyhověl žádosti žalobce o prodloužení lhůty a lhůtu prodloužil o deset pracovních dnů od doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo doručeno dne 3. 7. 2023 do datové schránky zmocněnce žalobce. Dne 21. 7. 2023 obdržel správní orgán I. stupně od žalobce další žádost o prodloužení lhůty pro vyjádření se k podkladům o 14 dní vzhledem k onemocnění, kdy součástí žádosti byla lékařská zpráva. Správní orgán vyhověl žádosti žalobce usnesením ze dne 25. 7. 2023 a prodloužil lhůtu o 10 pracovních dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo doručeno do datové schránky zmocněnce žalobce dne 4. 8. 2023. Dne 24. 8. 2023 správní orgán I. stupně obdržel prostřednictvím datové schránky zmocněnce žalobce podání označené jako „*Doplnění námitek proti provedení záznamu bodů v registru řidiče.*“ V podání zmocněnec žalobce požádal, aby mu správní orgán I. stupně umožnil lhůtu 5 pracovních dnů k doplnění důkazu o tvrzené nepřítomnosti žalobce v Moravskoslezském kraji. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 13. 9. 2023 zamítl žádost o prodloužení lhůty, s odůvodněním, že ji již dvakrát prodloužil, takže k dalšímu prodloužení není reálný důvod. Následně vydal správní orgán I. stupně dne 14. 9. 2023 rozhodnutí, kterým námitky žalobce proti záznamu bodů do registru řidičů zamítl jako neodůvodněné a provedené záznamy bodů potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které ve lhůtě doplnil. O odvolání žalobce bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím.
6. Podle § 92 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění do 31. 12. 2024 (dále jen „přestupkový zákon“), je-li příkazem na místě ukládána pokuta nebo peněžitá záruka za splnění povinnosti, obdrží obviněný příkazový blok. Podpisem příkazového bloku obviněným se příkaz na místě stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Nemůže-li obviněný peněžitou povinnost na místě splnit, vydá se mu příkazový blok na peněžitou povinnost na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení, o lhůtě splatnosti a o následcích nezaplacení.

7. Podle § 92 odst. 4 písm. d) přestupkového zákona se v příkazovém bloku uvede podpis obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou.
8. Krajský soud nejprve v obecné rovině ve shodě s konstantní a dlouhodobou judikaturou správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“) ze dne 8. 11. 2018 č. j. 5 As 132/2016-34 nebo rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2019 č. j. 10 As 28/2018-45) konstatuje, že blokové řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavena na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. V praxi správní orgán zpravidla ve velmi krátkém čase projedná pachatelův přestupek a uloží mu za něj přiměřenou sankci, pokud s tím pachatel přestupku souhlasí. Do značné míry tak splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty za pomoci bloku. Pokutového bloku je využíváno typicky při projednávání přestupků z oblasti dopravy a provozu na pozemních komunikacích, jako tomu bylo i v tomto případě. Vymezením přestupku na pokutovém bloku vydaném v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona o přestupcích účinného do 30. 6. 2017, se zabýval NSS opakovaně, zejména v rozsudku ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39, s tím, že v řízení o námitkách proti záznamu dvanácti bodů jsou formální a obsahové nedostatky pokutových bloků relevantními námitkami pouze do té míry, dokud jsou schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam, což je nutné posuzovat v každém konkrétním případě. Tato judikatura je nadále použitelná i pro příkazní řízení podle § 90 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky účinného od 1. 7. 2017. Žalobcem vznesené námitky však tomuto testu neodpovídají a žalovaný se s nimi v tomto smyslu jednoznačně vypořádal.
9. Soud dále považuje za vhodné zmínit též rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013 č. j. 6 As 67/2013-16, dle kterého se musí rozlišovat mezi řízením „o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku)“ a řízením „o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).
10. Příkazový blok č. S 33336662 ze dne 13. 9. 2022 obsahuje údaje, podle kterých byl žalobce podle občanského a řidičského průkazu ztotožněn jako řidič osobního automobilu RZ: X, jenž se dopustil přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kdy jako řidič vozidla za jízdy držel mobilní zařízení. Za toto jednání žalobce dostal pokutu dle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, a to ve výši 200 Kč.

11. Krajský soud se zabýval otázkou, zda se na uvedeném příkazovém bloku vyskytuje podpis žalobce. Z obsahu předmětného příkazového bloku je evidentní, že v jeho poli č. 11, které je určeno pro podpis obviněného, se nachází podpis. Z listin obsažených ve spisovém materiálu je přitom zjevné, že každý podpis žalobce je podobný tomu, který je v rozporovaném příkazovém bloku. Proto bez dalšího nelze mít pochybnost o tom, že podpis patří žalobci. Žalobce sice tvrdil, že předmětný blok nepodepsal, neboť se nacházel na opačné straně České republiky, nicméně toto tvrzení ničím neprokázal, ani neupřesnil, kde přesně se nacházel a z jakého důvodu nemohl být v daném čase přítomen v místě spáchání přestupku. Správní orgány obou stupňů nemohly na základě zcela obecného tvrzení žalobce dospět k závěru, že příkazový blok nepodepsal, ani že je dána důvodná pochybnost o pravosti podpisu. Se shodnou námitkou se vypořádal již správní orgán I. stupně na str. 4-5 svého rozhodnutí, a to dostatečně konkrétním a přezkoumatelným způsobem. Žalovaný závěry správního orgánu I. stupně aproboval na str. 5-6 napadeného rozhodnutí. Krajský soud se s těmito závěry plně ztotožňuje.
12. Krajský soud připomíná, že příkazový blok je veřejnou listinou, u níž se předpokládá její pravost a správnost, dokud není prokázán opak. V posuzované věci žalobce ve správním řízení opak neprokázal. Důkazní břemeno přitom tíží žalobce, nikoliv správní orgán, který je naopak vázán obsahem příkazového bloku jako veřejné listiny.
13. Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku směřující proti neprodloužení lhůty k prokázání tvrzené nepřítomnosti žalobce v místě šetření přestupku, když obsahem správního spisu má za prokázané, že správní orgán I. stupně žalobci lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí a navržení důkazů prodloužil dvakrát, aniž by toho žalobce využil. Žalobce měl navíc možnost prokázat své tvrzení v odvolacím řízení, což také neučinil. Krajský soud uzavírá, že v přezkoumávaném správním řízení nebyla žalobcova procesní práva nijak zkrácena.
14. Krajský soud s opětovným odkazem na rozsudek NSS sp. zn. 6 As 67/2013 (viz odst. 9 tohoto rozsudku) připomíná, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů se správní orgány obecně nezabývají tím, zda se stal skutek, jenž má naplňovat znaky přestupku, zdali jej spáchal obviněný apod. To je předmětem přestupkového řízení, v němž je vydáno případné podkladové rozhodnutí (zde příkazový blok). Zabývají se pouze tím, zda existuje zákonný podklad pro provedení záznamu, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu, což bylo v nyní přezkoumávaném řízení naplněno. Z těchto důvodů také nelze po žalovaném požadovat provedení důkazu svědeckou výpovědí policisty, jenž vystavil rozporovaný příkazní blok. Ostatně žalobce tento důkaz ve správním řízení ani nenavrhoval, pouze v žalobě žalovanému vytkl, že jej neprovedl. Taková námitka nemá zákonnou oporu.
15. Krajský soud na základě výše uvedeného uzavírá, že se ztotožňuje se závěry správních orgánů obou stupňů, že žalobcem napadený příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, a žaloba tak není důvodná.
16. Vzhledem k tomu, že žaloba není důvodná, krajský soud ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

17. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; plně procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti v soudním řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 7. srpna 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu